Ao. 1843. No. 109.

DONDERDAG, 14 DECEMBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 December 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 5den dezer maand, No. 1500, is onder nadere goedkeuring des Konings, benoemd tot *Lands-Advocaat*, de Heer Mr. P. SICHTERMAN, aanvangende met den 1sten Januarij 1844.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 December 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. M. M. van NEGREB, voor de Slavin *Affie* of *Affba*, behoorende aan de Plantaadje *Bueda*.
2. E. P. EMANUELS, voor de Slavin *Grietje*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen opgeroepen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, om betrekkelijk het eerste verzoek binnen den bij anticipatie van den gewonen termijn, bepaalden tijd van *acht* dagen, en wegens het tweede verzoek binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIE.

(30419) De ondergeteekenden zullen na den 17den dezer, aan de Crediteuren van den Boedel S. F. FLU, het hun competerende uitbetalen.

Paramaribo, den 12 December 1843.

De fungerende Curators,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN Weldadigheid.

Met kennisgeving dat de op den 8sten dezer gedane *COLLECTE*, eene som van *Honderd Twee en Negentig Gulden en Veertig Centen* heeft opgeleverd; — wordt den milden Gevers bij deze, den *welmeenenden dank* der Maatschappij toegebragt.

Paramaribo, den 11 December 1843.

Op last van het Hoofdbestuur,
De Algemeene Secretaris,
H. J. RAATGEVER.

☞ (31389) *HEDEN MORGEN* ten *half negen* uren, opening der inschrijvingsbilletten van

14 balen schoone
4 dito geele } *KATOEN*,
2 dito vuile

van Plantaadje *Frederikslust* ⅔ aandeelen, ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Paramaribo, den 14 December 1843.

J. P. HAASE Jr.

heeft ontvangen voor het laatst per Kapt. B. J. WIJGERS;

VERSCHE PROVISIEN, DRANKEN, STUKGOEDEREN, St. NICOLAAS BANKETTEN. — Alle soorten versche ingelegde en gedroogde GROENTENS; hooge en lage SCHOENEN en fijne LAARSEN van *BEELEN*, Zool en Gewast LEER, en veel meer andere *GOEDEREN* tegen *billijke prijzen*; aangezien zijn vertrek spoedig op handen is. (31373)

Paramaribo, den 14 December 1843.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, het Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers, van Amsterdam, hebbende 39 dagen reis; Passagier: P. Cameron.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 30sten September, Julia, J. Hilbrands. -- Idem, Baron van Zuylen van Nyevelt, J. Zwaal, voor wijlen A. Sluik, van Niekerie. -- Den 12den October, de Goede Vrede, C. Zaal. -- Den 13den, het Vertrouwen, R. S. Pinksterboer. -- Den 15den, H. K. Ruijl, Noord-Holland. -- Idem, Jacoba, A. K. de Groot.

IN HELVOETSLUIS:

Den 12den October, Zijner Majesteits Brik Snelheid, Luitenant ter Zee 1ste klasse, Zontman. -- Idem, Zijner Maj. Transportschip Willem Frederik Hendrik, Luitenant ter Zee 1ste klasse, Braam van Houckgeest, van Copename. -- Idem, Agenoria, W. van der Kolff.

Te Amsterdam liggen in Lading naar herwaarts.

Het Schip Eliza, Kapt. J. Hilbrands. — Het Schip West-Indien, Kapt. T. D. Lieuwen. Het Schip Cornelius Dasse Victor, Kapt. A. A. Borgman.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Vrijdag, 8 December 1843.

Het Huis en Erf, aan de Domineéstraat, aankomende den Boedel wijlen Mevrouw de Wed. *Malmberg.* *f* 3500. — Opgehouden.

De Erven en daaropstaande Gebouwen, aan de Knuffelsgracht, aankomende den Boedel wijlen den Heer *T. B. Parry.* — *f* 5100. — *Wm. Elder.*

De Plantaadje Domburg. — *f* 3400. — Opgehouden.

Het Huis en Erf, aan de Wagenwegstraat, aankomende *Thomas Kaas.* — *f* 2800. — Opgehouden.

Departement der Onbek. Boedels en Weezen.

Door den Vendumeester A. SALOMONS.

Vrijdag, 8 December 1843.

De verlatene Plantaadje Arnhem, met de daaropstaande tweeverdiepings Koffijloods en andere Gebouwen, gelegen aan de rivier Cottica, en de verlatene Grond Klein Chatillon, gelegen aan de rivier Suriname; beiden aankomende den desolaten Boedel J. B. H. POHL. — *f* 55. — *Jacoba Fanny Kemner.*

De Huizen en het Erf, Nieuwe Wijk La. B. No. 188. — *f* 3780. — *A. J. van Sitteren.*

Het Huis en Erf, Nieuwe Wijk La. B. No. 96. — *f* 1850. — *Jacobus Goede.*

Het bloot Erf, La. D. No. 149. — *f* 265. *Jacobus Goede.* — Allen gelegen aan de Wagewegstraat, en behoorende den Boedel *D. G. Ney.*

Het Huis en Erf, gelegen aan de Zwartenhovenbrugstraat, Nieuwe Wijk La. D. No. 188; aankomende den Boedel *Fanny van Wanner.* *f* 2500. — Opgehouden.

BEURSBERIGT VAN AMSTERDAM.

Den 31 October.

Koffij: Alhoewel de omzettingen sedert ons vorig berigt niet noemenswaardig waren, bespeurde men nogtans eenige meerdere vraag, zoowel naar ordin. Java soorten als naar de goede groene en geele, zonder dat in de prijzen de minste verandering plaats had; ook voor goede Brazil bestaat tamelijk kooplust.

Katoen: Zoo als wij reeds in het laatst der week tot verhoogde prijzen circa 1300 b. Amerik. van de markt genomen. Het artikel is in eene vaste stemming gebleven; ook van Suriname vonden circa 130 b. tot eenigzins hoogere prijzen koopers. De prijsverbetering in deze week kan op ruim 2 c. beschouwd worden; men noteert thans Amerik. van 28 a 34 c., Surin. 30 a 38 c., Sea Islands 33 a 44 c., Niekerie 30 a 35 c., Oost-Indisch 21 a 27 c.

Ruwe Suiker: De verkoopen in de vorige week bestonden in circa 400 vaten Sur. van *f* 22 a 24, in andere soorten is niets van belang omgegaan. De uitschrijving der veiling van de N. H. M., welke heden bekend werd, is niet zoo groot als men verwacht had. De noteering der prijzen is onveranderd.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 19 October 1843.)

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 October.

De regering heeft de volgende telegrafische depêche bekend gemaakt:

» BAYONNE, 15 Oct. Den 10den heeft men te Madrid het geboortefeest der Koningin gevierd. Daarbij heeft de plegtige handkus plaats gehad."

» H. M. heeft den eersten steen tot het paleis der Cortes gelegd; en over de troepen van het garnizoen eene wapenschouw gehouden. Zij is allerwege met geestdrift ontvangen. De stad is geïllumineerd geworden. Den 9den niets nieuws te Sarragossa."

Over Chur (Graauwbunderl.) ontvangen wij de tijding, dat te Napels eene zamenspanning tegen de Koninklijke familie zou zijn ontdekt. Een geloofwaardig koopman van daar meldt ons, dat de regering dit gerucht heeft doen verspreiden, om verscheidene door haar genomen maatregelen te billijken. Zoo is, nu twee maanden geleden, bevel gegeven om de Zwitsersche regementen te versterken en de kommanderende officieren dier korpsen hebben geheime instructien ontvangen. Onder de maatregelen, die publiek zijn gemaakt, telt men ook het den officieren gedaan verbod om door de nieuwe rekruten de Zwitsersche dagbladen te laten medebrengen

— De koning der Franschen, die gedurende 13 jaren met zulke onbetwistbare wijsheid de aangelegenheden der groote

Fiersche natie bestuurt, wenscht zijne openbare loopbaan te besluiten met den vrede te geven aan het schiereiland. door de daarstelling van eene allianlie, geheel vrij van den invloed der belangen van de vreemde kabinetten of van familie belangen.

DUITSCHLAND.

Breslau, 6 October.

Het bankroet van een handelshuis in het nabijgelegen Brieg, heeft alhier in de jongste dagen eene niet geringe sensatie gemaakt, zoo wel wegens de sommen, welke dienvolgens op onze plaats verloren gaan, als wegens het schaamtelooze bedrog, dat daarmede gepaard ging. De gezegde sommen zijn niet onbeduidend. Het deficit wordt gezegd 90,000 rksthlr. te zullen bedragen. Met het volkomen bewustzijn van insolventie kwam de eene chef van het huis (jegens den anderen hooren wij geen verwijt) herwaarts, verschafte zich door het crediet van zijn huis 22,000 thlr., volgens een ander berigt, ook nog in Ratibor 8000 thlr., en nam daarmede de vlugt, zijnen kompagnon het korte verwatene berigt nalatende, dat „hij met God en zijn geweten (!) zijne balans gesloten had, en elders zijn geluk ging beproeven." De verontwaardiging over dit langhartig bedrog is algemeen: dat de gevolgen van het miskrediet. hetwelk niet uitblijven kan, ten nadeele van menig eerlijk koopman zich zullen doen gevoelen, lijdt geen twijfel. De geregtelijke naschrijving is uitgevaardigd, maar zal vermoedelijk te vergeefsch zijn, alzoo de vlugteling vermoedelijk zich reeds op den beschermenden Hongaarschen bodem bevindt. — Gisteren heeft een man, in de woning van den geestelijke, tot wien hij zich begaf, om te trachten eene verzoening met zijne vrouw te bewerken, haar met een' dolk zwaar, ja welligt doodelijk gewond: zijne poging om te ontvlugten is verhinderd geworden. Nevens deze twee misdaden, heb ik u ook nog een ontzettend ongeluk te berigten. Den 28sten der vorige maand vierde eene, uit eene tiental personen, van af een' zuigeling tot op een' 83 jarigen overgrootvader, bestaande familie te Glatz een klein feest, in een open, boven een' tuinkoepel opgerigt Belvedère. Een knaapje speelt met chemische zwavelstokjes of zoo genaamde lucifertjes en laat er een ontvlamd op den vloer en door eene reet beneden in het tuinhuis vallen, eer de er op toespringende vader het met den voet kan uittrappen. In den koepel lag een centenaar buskruid. Eene vreesselijke ontploffing verbrijzelt geheel het gebouw. Al de leden der familie zijn minder of meer zwaar gewond en verminkt. Een klein jongetje werd in de lucht voortgeworpen, en spleet nedervallende, zich van een, op den scherpen kant eener tuinheining. Een ander knaap stierf weinige oogenblikken na de ontploffing. De 83 jarige grijsaard heeft de ribben gebroken, en ziet zijn einde te gemoet. Zelfs de zuigeling, welken de moeder eerst van zich wierp, toen hare kleederen in lichterlaaije vlam stonden, is deerlijk verbrand. De geneesheeren voeden echter nog de hoop, eenigen der ongelukkigen te zullen in het leven behouden.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Nicolaas Witzen, Kapt. P. F. Lange, is voorzien van eene *Polis van Assurantie*. — Adres bij J. F. Favereij. — Sluit 10 Januarij 1844.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Paramaribo, Kapitein J. C. Töpper. — Adres bij L. D. J. van Lommel.

Het nieuw gebouwd gekoperd tweedeks Barkschip Catharina. Kapt. K. M. Hillers.— Adres bij H. Fegenkard. — Sluit ultimo dezer.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Witt. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd Schoner Kofschip Snelheid, Kapt. F. J. Kamp. — Adres bij L. D. J. van Lommel.

VIA NICKERIE NAAR ROTTERDAM.

Het gekoperd Schoner Brikschip Amphitrite, Kapt. F. Jansen. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

VIA SARAMACCA NAAR AMSTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip Adolph Frederik, Kap. G. Zwanenburg. —Adres bij J. M. Samson.

Mengelingen.

Maria van *Eltham.*

(Vervolg en slot van No. 97.)

Maria verliet de kajuit, om haren hartelijken reisgezel te ontvlugten. Toen men Dover naderde, kon het schip niet aan land komen. Er werd eene boot van den wal gezonden. Het was donker toen dezelve het vaartuig bereikte. Gamaches kwam gedienstiglijk toeschieten om Maria te helpen, toen zij in de boot zou stappen. Doch een ander man, die aan de punt van de boot zat, stond op om Maria de behulpzame hand te leenen. Het was Rossiter.

Hare verbazing was onbeschrijfelijk. Onwillekeurig snelde zij hem te gemoet. Gamaches schoot toe om haar te weêrhouden, doch op datzelfde oogenblik zag hij de nooit te vergeten gelaatstrekken van zijn verondersteld slagtoffer, en zijne handen zonken bewegingloos langs zijne zijden af. De onverwachte en snelle beweging die Maria gemaakt had, was hem noodlottig. Hij was daardoor tot aan den kant van het schip vooruit geschoten, en in de verbijstering en schrik van het oogenblik, verloor hij zijn evenwigt. Hij viel — eensklaps hoorde men aan boord een geplof, en een ieder riep om hem te helpen, doch vruchteloos. Na een hevig gil en eene zwakke poging om tegen de golven te worstelen, zonk Gamaches naar de diepte, om niet eerder te verrijzen, dan wanneer de dood zijne lang vergeten slagtoffers zal terug geven.

Zijne laatste woorden: „Het gevaar is welligt daar waar men er het minst op bedacht is," klonken nog steeds in Maria's oor. Zij beefde tegelijk van vreugde en van afgrijzen. Naauwelijks kon zij hare oogen gelooven, toen zij, op hetzelfde oogenblik, haar vriend, dien zij voor altijd van haar gescheiden waande, aan haar zag terug gegeven, en haren langhartigen vervolger voor altijd uit de rij der levenden verdwenen zag.

Rossiter en Maria kwamen behouden aan wal, en begaven zich naar de herberg, waar Rossiter hare komst had afgewacht.

„U behouden in uw land terug te zien, Maria," sprak hij, „is voor mij een groot geluk; maar ik vrees, dat gij veel geleden hebt. Men heeft u zeker berigt, dat ik ter dood was gebragt. Niet vóór dit oogenblik kon ik u kennis geven de list, waaraan ik het behoud van mijn leven te danken had."

De cipier, die mij onder zijne bewaking had, had bemerkt met welk een weerzin de Hoofdschout ten mijnen opzigte zoo gestreng handelde, en meende dat het hem tot gunstige aanbeveling bij dien Magistraatpersoon strekken zou, indien hij het middel aan de hand gaf om mij te redden. Langs de haven wandelende, had hij aldaar het lijk zien liggen van een matroos, dat uit zee was aangespoeld. Het trok zijne opmerkzaamheid, dat de doode man nagenoeg van mijne gestalte en eender gekleed was, de cipier begaf zich daarop naar den Hoofdschout en verzocht om hem alleen te mogen spreken.

„De Magistraat erkende, dat hij, indien het mogelijk was, gaarne mijn leven zou willen redden. De cipier gaf te kennen dat zulks, met zijne hulp, niet moeijelijk zijn kon. Om den toeloop van het volk te vermijden, kon er bepaald worden dat de strafoefening vroegtijdig geschieden zou, en dan kon de doode matroos voor den levenden gevangene in de plaats gesteld worden. Aanvankelijk scheen dit den Schout een dolzinnig plan toe, en verwierp hij het; doch al spoedig had zijn goede hart de overhand, en werd er tot de verwisseling van mijn persoon op het beslissende oogenblik, besloten.

„Reeds voor het aanbreken van den dag, was de Schout in mijne gevangenis, en werd ik, met gebonden handen, op eene kar, naast een ijskoud, dood ligchaam geplaatst. Geen enkele knecht des cipiers werd medegenomen — de Hoofdschout en de cipier waren de eenigen, die mij vergezelden. Toen wij op de markt kwamen, waren er slechts twee of drie menschen op, die meenende dat wij werklieden waren, welke de toebereidselen voor de strafoefening moesten voltooijen, zich niet ophielden en hunnen weg vervolgden. Een oogenblik daarna hing de doode man aan den noodlottigen paal, en ik was op vrije voeten."

„De Hemel zij geloofd!" riep Maria m[et] diep gevoel uit.

„Ik dacht," vervolgde hij, „dat mij[n] laatste uur gekomen was, en eensklaps [kreeg] ik mijne volkomen vrijheid terug. Ik st[ond] geheel verbijsterd. Het was mij als e[en] droom, en mijne verwarring zou waarschijn[-] lijk het bedrog aan den dag hebben gebragt, indien de Schout mij niet, zeer voorzigtig aan boord van een schip had gebragt en mij de stipste geheimhouding opgelegd [te] hebben. mij daar niet gelaten had."

„Thans," riep Maria uit, „begrijp ik d[e] woorden, die hij mij den laatsten avond toe sprak: „Wat hij ook moogt hooren, houd moed; en mogt u een geheim worden toever[-] trouwd, bewaar het dan zorgvuldig."

„Het zal zorgvuldig bewaard worden," her[-] nam Rossiter. „Ach! dat een leven, zoo won[-] derbaarlijk behouden, de redding waardig ware!"

„En is dan een zoo standvastige en opregte vriend, als gij getoond hebt te zijn, van geene waarde!"

„Van weinig, zeer weinig waarde. Ik adem nog, maar dat is al. Echter. Maria, waarom zou ik het niet zeggen? — Ik ben niet meer wat ik was."

„Dat hoop ik niet, want ik zou u altijd gaarne dezelfde zien."

„Een vriend, slechts een vriend!"

„Wij zouden onze overeenkomst verbreken indien wij van liefde spraken, of er aan dachten."

„Gij hebt gelijk! Mijn geheim is u thans bekend. De reden waarom ik zoo in afzondering leefde, is thans geopenbaard. Ik verlangde niet om uw minnaar te worden, daar ik u niet wilde verbinden aan een naam, op welken onuitwischbare schande is gedrukt geworden."

„Die schande betrof uw persoon niet. Gij hadt geen deel aan het misdrijf uws broeders. Wreedheid alleen, kon u in zijn vonnis doen betrekken, kon alleen verlangen, dat gij om de wille uws broeders leedt — om de wille uwer geboorte, niet om uwe handelingen — om de wille van uwen Schepper, niet om uwe eigene daden."

„Wel verre van de noodlottige daad goed te keuren, die mijns broeders dood ten gevolge had, behoorden mijne ouders en ik, onder de getrouwste onderdanen van Koning Hendrik. Zijne edelaardigheid was het dagelijksche voorwerp onzer bewondering, en François was lang met ons in oorlog geweest, omdat wij van de Hervormde Godsdienst waren."

„Ik heb u hooren zeggen, dat niets in de wereld u zou kunnen doen besluiten, om aan liefde te denken, daar de Hemel zelf het zoodanig beschikt had, dat gij u voor altijd den naam van echtgenoot moest ontzeggen."

„Dat is zoo... het was de onzinnigheid, de onzinnigheid mijns broeders, die ik voor eene familiekwaal hield. Dat alleen zou mij weerhouden hebben, in het huwelijk te treden. De getuige die gister voor den regter kwam, om mijn persoon te waarmerken, heeft dit bezwaar opgeheven. Hij verklaarde, iets waarvan ik nimmer gehoord had, dat de zinneloosheid van François voortsproot uit eene wond, die hij in zijne jeugd aan het hoofd bekomen had, dat zijne ziekte het gevolg van een uitwendig ongeval was, en niet uit zijn gestel voortkwam."

Terwijl hij sprak, drukte hij teederlijk Maria's hand; zij glimlachte en vroeg:

„Wat mag dit beduiden? Bedaar eer gij verder gaat, of ik zal u van liefde verdenken."

„Gij moogt mij meer dan verdenken. Aanschouw mij zoo als ik hier voor u sta: pas even, in diepe armoede, zonder maagschap, zonder vrienden, aan het leven terug gegeven. Indien Maria, de ramp van mijne familie en mijnen naam kennende, en in weerwil van al hetgeen er tegen is; zoo ver zou kunnen komen, om hem, dien zij gered heeft, waardig te keuren voor haar te leven, bid ik haar een hart aan, dat alleen voor haar klopt, ben ik voor eeuwig de hare."

Wat zij op dezen voorslag antwoordde — hoe de pachter Brown naar het verhaal van het voorgevallene luisterde, en wat het besluit was op het aanzoek om zijns dochters hand, zou noodeloos zijn, mede te deelen. — Kort daarna werd er eene bruiloft op het dorp gevierd, en de blozende bruid was: MARIA VAN ELTHAM.

Het aan Maria toevertrouwde geheim — dat van de schout en cipier van Calais — werd getrouw bewaard. Meer dan twee eeuwen waren er verloopen, eer de gebeurtenis, waarvan wij hier het verhaal gegeven hebben, aan het licht kon worden gebragt.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.